

REISEN TIL CHINA.

Sangspil i 2 Akter af Ad. Recke.
(1868 Folketheatret.)

La Sorentina. (Theod. Cottrau.)

Moderato grazioso.

I.

p

dolce.

p Bertha. 1. Hvor den høj - e og dunk - le
Maria. 2. Stil - le, stil - le! hør To - ner
3. Men blandt al - le de ri - ge

1. Pin - je laaner Skygge til Bondens Vigne, hvor ved Golfen O - ran - ge lun - den duf - ter
2. mil - de! Maanens Straaler paa Bøl - gen spil - le. Hør fra Kratret, hvor Bjer - get snøf - ter, se hvor
3. Minder et sig e - vigt til Hjertet binder: se Fre - gatten paa Bøl - gen nej - ed, Frankrigs

1. lif - ligt i Af - tenstunden, hvor ved Stranden Baaden gynger, hvor i By - en gla - de
2. Rø - gen sig langsomt løf - ter. Mel - lem Fjeldets dy - be Slugter, mellem Hegn med gyld - ne
3. Banner fra Top - pen vaj - ed. Der var Spil og Dans paa Dækket, der blev Fug - lens Vin - ge

1. Klyn - ger gaar i Dan - sen, mens de syn - ger, syn - ger højt Ma - don - nas Pris.. Aldrig
2. Frugter ma - le - risk sig Vej - en bug - ter, hist er Fi - sker - blusset tændt. Aldrig
3. stækket, blev min Sjæl af Drømmen vækket, der blev E - ros Fakkelt tændt.

1. al - drig du for - gætter dis - se Da - le, disse Slet - ter, dis - se maa - ne - kla - re
 2.3. al - drig jeg for - gætter dis - se Da - le, disse Slet - ter, dis - se maa - ne - kla - re

1. Næt - ter, Na - po - li, dit Pa - ra - dis.
 2.3. Næt - ter, aldrig glem - mer jeg Sor - rent,

rall. *p*

Bolero. **Alidor.** „Le voyage à la Chine“

1. Spørg he - le Spanjens
 2. Naar i de ly - se

f

1. Ri - ge, spørg Un - gersvend og Pi - ge, spørg hver Dreng, spørg hver Mand, spørg i By og paa
 2. Næt - ter klin - gen - de Ka - stag - net - ter, Maa - nen i Sol - verglans, de Smaa piger i

1. Land, spørg i By og paa Land, spørg mellem Bøndernes Hyt - ter: Hvem er den dristigste
 2. Krans, sødt os lokke til Dans, hvem er det da, som sej - rer, hvem som Trium - ferne

1. Hyt - ter? hvem kan vel fra Fjeld til Fjeld, til vogns, til hest vel fly - ve hedst? i Ga - lophop hop! Det
 2. fej - rer, hvem kan faa de Piger smaa, hvert Pige barn ind i sit Garn? i Ga - lophop hop! Det

Poco piu lento.

1. kan Léon, den flinke Postillon, det kan Léon, den flinke Postillon!
 2. kan Léon, den flinke Postillon, det kan Léon, den flinke Postillon!

cresc. - - - - *f* *dim.* *p*
 1. Hvem er kvik, hvem har Chik og Façon som Lé on? Tralala la la la la la la! tralala la la la la
 2. Hvem har Fjong og bontou som Léon, ja Lé on? Tralala la la la la la la! tralala la la la la

la la! Tra-la-la la la la la, trala-la la la la la, trala-la la la la la, tra-la-la la la la la, tra-la-la la la la la,

1. 2. *animato.*
 tralala la la la la la, tra la la la la. *f*

Allegretto.

„Elles sont tristes.“
 J. Offenbach (La vie parisienne.)

III.

Alidor. *mf*
 1. Den Kuur, min Doktor fo-re-skri-ver, se den er, som man si-ger, ren! Hver Morgen jeg til
 2. Min Fordring jeg be-ske-dent stil-ler, det er saa Lidt, hvad jeg har ment; jeg vil ej væ-re
 3. Værst var det, naar der kom for-re-sten for-an en Kon-sonant et, „S“ nu gaar det glat; jeg

1. Stranden driver og fyl-der Lommer ne med Sten; saa putter jeg fem, sex i Munden, og gaar og de-kla-
 2. Sku-e-spiller, jeg vil jo ba-re ta-le rent. Jeg vil ej væ-re Pro-cu-ra-tor, har ej til Ad-vo-
 3. fø-ler næsten mig nu som en De-mosthenes. Alt hvad jeg ønsker er den Ga-ve, naar jeg engang faar

1. merer Vers; men man maa vog-te sig i Grunden, at ej man faar dem ned paatværs. Før tog jeg
 2. cat mig meldt, jeg vil ej frem paa et The-a-ter, jeg vil ej spil-le tragisk Helt. Alt hvad jeg
 3. Børn smaa, at kunne læ-re dem at sta-ve, og det begyn-der godt at gaa. Før tog jeg

Alle.

1. fem, nutår jeg en, jeg har nu re-du-ceret mi-ne Flinte-sten. Før tog han fem, nutår han en, han har nu re-du-
 2. vil, det er saa lidt, det er at blive den fordømte Stammen kvit. Alt hvad han vil, det er saa lidt, det er at bli-ve
 3. fem, nutår jeg en, jeg har nu re-du-ceret mi-ne Flinte-sten. Før tog han fem, nutår han en, han har nu re-du-

Alidor. Alle. Alidor.

1. ce-ret si-ne Flin-ten. Ja til en, kun til en, har nu jeg re-du-ee-ret mi-ne Flinte-sten, kun til
 2. den fordøm-te Stammen kvit. Vent blot lidt, vent blot lidt, saa skal jeg bli-ve den fordømte Stammen kvit, vent blot
 3. ce-ret si-ne Flin-ten. Ja til en, kun til en, har nu jeg re-du-ee-ret mi-ne Flinte-sten, kun til

Alle.

1. en, kun til een har nu han re-du-ee-ret si-ne Flin-te-sten.
 2. lidt, vent blot lidt, saa skal han bli-ve den fordømte Stammen kvit.
 3. en, kun til een har nu han re-du-ee-ret si-ne Flin-te-sten.

Allegretto quasi Andantino.

Maria.
con espressione.

Mehul.

IV.

dolce.

1. Du mil - de Mor - gen - vind paa
2. Du hvi - de Sej - ler, let - te
3. Du stol - te Gud med Piil og

1. Van - de! o sig, hvor dvæler mit Hjertes Ven? drog du ham bort til fjerne Strande, o bring da
2. Maa - gel ak om jeg hav - de dit sikke Blik, da saa jeg ham trods Havets faa - ge, og o - ver
3. Bu - e! du, mod hvis Væl - delængst jeg stred, du, som har tændt min Elskovs Lu - e, du, som har

1. og - saa mig der - hen! Skal at - ter her forladt jeg stande! svar, skal jeg fav - ne ham i -
2. Strand til ham jeg gik; jeg skulde o - ver ham venligt vaa - ge og de - le tro den Lod, han
3. set hvad Hjertet led: ak E - ros, lad mig at - ter sku - e ham, som har al min Kærlig -

1. gen? Mor - genvind, køl min Kind, trøst mit han - ge Sind! Morgen - vind,
2. fik. Maager smaa, svar mig paa, hvor J sidst ham saa! Maa - ger smaa,
3. hed! Ve - nus Søn, hør i Løn, hør min var - me Bøn! Ve - nus Søn,

1. køl min Kind, o trøst du mit Sind!
2. svar mig paa: hvor sidst I ham saa!
3. hør i Løn, o hør du min Bøn!

pp

Offenbach.
(La vie parisienne.)
Martial.

Allegro.

V.

f

Fine.

1. Jeg vil
2. Af Ci-
3. Da vi

1. syn - ge Jer en Vi - se, mens vi gyn - ge paa Bøl - gen blaa; Sømands - li - vet vil jeg
2. ga - rman svært be - daa - res paa Ku - ba røg vi Pro - fit - ten op, for der var slet in - gen Stinka -
3. at - ter skul - de la - de, stod vi mod Ma - dei - ra hen, Dru - en der havde ta - get

1. pri - se, det er knobens, pas ba - re paa! Ci - troner hen - te - de vi ik - ke, men
2. do - res og endnu mindre en Ra - de - kop. Til Cu - ba var vi el - lers kommen at
3. Ska - de; det var Ska - de, aa ja saamen! Da Vi - nen der nu var saa syr - lig, men

1. Ma - la - ga den sø - de Saft, Ci - troner - ne dem lod vi lig - ge, men Vi - nen tom - te vi paa
2. hen - te Rom og Sukker nok, men da vi naa - de hjem, var Rommen og alt vort Sukker ble - ven
3. hver en Glut saa sød vi saa, saa trø - ste - de vi os na - tyr - lig med dis - se Pi - ge - børn

1. Kraft. Naa, Kammera - ter, ja det kan nok hænds, da vi kom hjem, var he - le La - sten - lænds;
2. Grog. Naa, Kammera - ter, naa, var La - sten - lænds, vi va - re ful - de, ja det kan nok hænds,
3. smaa. Naa, Kammera - ter, ja det kan nok hænds, da vi kom ud ombord, var Lommen lænds,

1. Rheder - ne mukked, ja, for vi havde drukket, drukket al Pro - fitten op i - mens. Jeg si - ger
 2. vi hav - de drukket, ja, og vi havde stukket, stukket lumskaa Va - re - ne i - mens. Jeg si - ger
 3. vi hav - de suk - ket, ja, og de havde plukket, plukket vo - re Lommerlænds i - mens. Jeg si - ger

Alle.

Tsing dsingeling dsing dsing dsing dsing dsing! Tsing dsingeling dsing dsing dsing dsing dsing!

1. Rheder - ne mukked, ja, for vi havde drukket, drukket al Pro - fit - ten op i - mens. *f*
 2. Vi havde drukket, ja, og vi havde stukket, stukket lumskaa Va - re - ne i - mens.
 3. Vi havde suk - ket, ja, og de havde plukket, plukket vo - re Lommer lænds i - mens.

Moderato. „Votre habit a craque“
(Offenbach.)

VI. *f p* *mf* Martial. 1. Vor Captain er mange Penge
 2. Tvende Da - ge tappert vi os
 3. Trakte - men - tet her er grov Ra

Chor. Solo. Chor. Solo.

1. værd, Penge værd, men er in - te go' at komme nær, komme nær, vor Captain er spy - dig, han er
 2. holdt, vi os holdt, vi aad Rogn og spil - le - de Styrvolt, ja Styrvolt, ved De, hvor - dan vi slap af dens
 3. pée, grov Rapée, Middagsma - den Hunde - fri - cassée, Fri - cassée, Aftens ma - den er en Portion

Chor. Solo. Chor. Solo.

1. spids, han er spids! ja han er bister, barsk og brøsig, og han bids! Ja han bids! En Dag han kasted os i
 2. Krop, af dens Krop! jo rent ud sagt en Dag saa blev vi ka-stet op! kastet op! Men da blev først Captainen
 3. Tamp, Portion Tamp! for De maa vi-de, Fy-ren drikker som en Svamp, som en Svamp. Engang vi skulde til Mes-

1. Ha-vet, der blev vi slugte af en Hai, der laa vi trende Døgn be-gra-vet, men det, det ge-nerte os
 2. kul-ret, da ej med os hander fik Bugt; naa Død og Pi-ne, hvor han buldred, vi tro-de, han havde os
 3. si-na, vor Provi-ant var kun en Kat; hvad gjorde han han gik til Chi-na, der sul-ted vi i-hjel-en

Passagererne. Matroserne. Matr.

1. ej. Det var som Jo-nas complet! Ja som Jo-nas complet, vi blev ædt! Pass. blev de ædt? Vor Cap-
 2. slugt. Er han en ren Ka-ni-bal? Ja en ren Ka-ni-bal! Pass. Er han gal! Matr. Han er gal! Trende
 3. Nat. Matr. Vi le-ved op dog i-gjen! Pass. Leved op De i-gjen? Matr. Det var Spænd! Pass. Var det Spænd? Trakte

Pass. Matr. Pass. Matr.

1. tain er mange Penge værd, Pen-ge værd! Men er in-te go' at komme nær, komme nær, Vor Cap-
 2. Da-get ap-pert vi os holdt. De Dem holdt. Vi aad Rogn og spil-le-de Styr-volt! Naa Styr-volt, Ved De
 3. men-tet her er grov Ra-pée, grov Ra-pée. Middagsma-den Hunde-fri-cas-sée! Fri-cassée! Aftens-

Pass. Matr. Pass.

1. tain er spydig, han er spids. Er han spids? Jo han er bister, barsk og brøsig og han bids! Saa han bids?
 2. hvor-dan vislap af dens Krop! Af dens Krop Jo, rent ud sagt en Dagsaa blev vi kastet op! Ka-stet op?
 3. ma-den er en Portion Tamp! Far De Tamp? For de maa vi-de, Fy-ren drikker som en Svamp. Som en Svamp!